

คำสั่งกรมการปกครอง
ที่ ๖๒๒/๒๕๖๐

เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการปกครอง
ในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับลูกจ้างประจำสังกัดกรมการปกครอง

.....

ตามที่กรมการปกครองมีคำสั่งกรมการปกครองที่ ๔๘๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ เรื่อง มอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ และคำสั่งกรมการปกครองที่ ๕๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง การมอบอำนาจในการพิจารณาเลื่อนชั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดี นั้น

เนื่องจากสำนักงาน ก.พ. ได้จัดระบบตำแหน่งลูกจ้างประจำของส่วนราชการตามลักษณะงานเป็น ๔ กลุ่มงาน และกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการบริหารอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำใหม่ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๑๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และที่ นร ๑๐๐๘/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ประกอบกับกระทรวงการคลังได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งลูกจ้างประจำเข้าสู่ตำแหน่งตามระบบใหม่ การแต่งตั้งลูกจ้างประจำไปดำรงตำแหน่งใหม่ และกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งและอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำใหม่ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๕๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ กค ๐๔๒๘/ว ๘๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และที่ กค ๐๔๒๐/ว ๒๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ และหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๐/ว ๓๓๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการของกรมการปกครอง เป็นไปด้วยความคล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ความรับผิดชอบที่เหมาะสม ลดขั้นตอน และระยะเวลาในการใช้อำนาจ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการปกครอง ในเรื่องการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับลูกจ้างประจำสังกัดกรมการปกครองที่เบิกจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายทางราชการบริหารส่วนภูมิภาคในเขตพื้นที่รับผิดชอบ (ตั้งบัญชีรายละเอียดแนบท้ายคำสั่งนี้)

/อนึ่ง...

อนึ่ง บรรดาคำสั่งกรรมการปกครอง ที่เกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมการปกครอง เกี่ยวกับลูกจ้างประจำที่ได้ออกคำสั่งไว้แล้วและยังคงมีผล บังคับใช้อยู่ ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งกรมการปกครองฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

อธิบดีกรมการปกครอง

รายละเอียดแนบท้ายคำสั่งกรมการปกครอง ที่ ๒๒๒ /๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ลำดับ ที่	อำนาจที่มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัด	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ
๑.	<p>ก. เรื่องการบรรจุแต่งตั้ง</p> <p>การแต่งตั้งลูกจ้างประจำไปดำรงตำแหน่งใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปรับระดับชั้นงานของตำแหน่งลูกจ้างประจำจากระดับ ๑ เป็นระดับ ๒ หรือจากระดับ ๒ เป็นระดับ ๓ หรือจากระดับ ๓ เป็นระดับ ๔ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้สำหรับตำแหน่งที่สูงกว่า ทั้งนี้ ไม่เกินระดับสูงสุดในแต่ละสายงาน (ชื่อตำแหน่ง) ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด - การเปลี่ยนสายงาน (ชื่อตำแหน่ง) ลูกจ้างประจำทั้งตำแหน่งภายในกลุ่มงานเดียวกันและต่างกลุ่มงานเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะงาน ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามที่กระทรวงการคลังกำหนดและตามแนวทางที่กรมการปกครองกำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งให้ปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ข้อ ๑๗ การแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งใดไปดำรงตำแหน่งใหม่ในกรมหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๑๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การจัดระบบตำแหน่งลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และที่ นร ๑๐๐๘/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง การบริหารอัตรากำลังลูกจ้างประจำ - หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๐/ว ๓๓๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง บัญชีกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งและอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำ และที่แก้ไขตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๐/ว ๑๔๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙
๒.	การมอบหมายการบังคับบัญชาลูกจ้างประจำ	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำตำแหน่งใดจะบังคับบัญชาลูกจ้างประจำในหน่วยงานใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มอบหมาย
๓.	การบรรจุลูกจ้างประจำผู้ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และพ้นจากราชการทหารโดยไม่มี ความเสียหายกลับเข้ารับราชการในส่วนราชการเดิมภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันพ้นจากราชการทหาร	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๙ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยมิได้กระทำการใดๆ ในระหว่างรับราชการทหาร อันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือ

/ได้ชื่อว่า...

ลำดับ ที่	อำนาจที่มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัด	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ
๔.	การบรรจุและแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการ	<p>ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ และไม่ได้เป็นผู้ถูก เปลี่ยนแปลงคำสั่งตามข้อ ๕๙ เป็นให้ออกจาก ราชการตามข้ออื่น หากประสงค์จะเข้ารับราชการ เป็นลูกจ้างประจำในส่วนราชการเดิมภายในกำหนด หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งบรรจุและ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับค่าจ้างตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด</p> <p>ลูกจ้างประจำผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการตาม วรรคหนึ่งให้มีสิทธิในวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตาม กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และวันรับ ราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลา ราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออก จากราชการ เว้นแต่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ขอรับ บำเหน็จภายหลังจากที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อ ไปรับราชการทหาร</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๒๐ ลูกจ้างประจำผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่าง ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการ และทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามข้อ ๑๓ สั่งบรรจุและ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดได้</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการ เป็นลูกจ้างประจำตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏ ว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ โดย</p>
๕.	การให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเนื่องจาก ขาดคุณสมบัติ	<p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการ เป็นลูกจ้างประจำตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏ ว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ โดย</p>

ไม่ได้รับ...

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๖.	<p>ข. เรื่องการลา</p> <p>การพิจารณาอนุญาตการลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์</p>	<p>ไม่ได้รับการยกเว้นจากกระทรวงการคลัง หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ โดยไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังอยู่ก่อน หรือมีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีที่ต่อนั้น ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จได้</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปีของลูกจ้างประจำให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน</p> <p>การลาหยุดราชการของลูกจ้างประจำ ให้นำระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕</p> <p>ข้อ ๘ วรรคสี่ ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่งและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ ๒๙ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือข้าราชการที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตก่อนวันอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๗.	ค. เรื่องการเลื่อนขั้นค่าจ้าง การเลื่อนขั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำ	<p>ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลา ก่อนตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็น ประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจ พิจารณาหรืออนุญาตที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ (ยกเว้นลูกจ้างประจำในสังกัดราชการบริหาร ส่วนกลางที่หน่วยงานตั้งอยู่ในราชการบริหาร ส่วนภูมิภาค)</p> <p>ข้อ ๒๓ การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ ให้ ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและ ปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอดุสาหะ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการ ปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำ ทั้งนี้ ตามหลักและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด</p> <p>การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำที่อยู่ใน หลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของ ผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา</p> <p>ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปีให้ ลูกจ้างประจำผู้ใดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นค่าจ้างให้</p> <p>ข้อ ๒๔ การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ และให้ผู้มีอำนาจ สั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้สั่งเลื่อน</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขั้น ค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p>ข้อ ๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้าง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และตาม วิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด</p> <p>การเลื่อนขั้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่ง</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกฎหมาย
๘.	ง. เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	<p>- หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๒๐/ว ๓๓๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง บัญชีกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งและอัตราค่าจ้างของลูกจ้างประจำ และที่แก้ไขตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๐/ว ๑๔๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙</p> <p>- หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๒๐/ว ๒๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้ลูกจ้างประจำของส่วนราชการได้รับอัตราค่าจ้างสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นสูงของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในแต่ละระดับ</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๕๐ การดำเนินการทางวินัยแก่ลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๑ หรือข้อ ๕๒ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้</p> <p>การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๙.	การสั่งลงโทษทางวินัย	<p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๕๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณีในกรณีที่สั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก</p> <p>ผู้ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ</p> <p>ข้อ ๕๓ ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ จะดำเนินการตามข้อ ๕๒ โดยไม่สอบสวนก็ได้</p> <p>ข้อ ๕๔ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ หรือละเว้นกระทำการใด ที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๕๐ และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่เกิดการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ก็ให้งดโทษเสียได้</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๑๐.	การสั่งให้ลูกจ้างประจำที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมภายหลังสอบสวนได้ว่ามีได้กระทำผิด และการสืบสวนหรือดำเนินการทางวินัยกรณีลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือออกจากราชการแล้วถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงกรณีอื่นอีก	<p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๕๕ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น</p> <p>เมื่อได้มีการสั่งให้ลูกจ้างประจำผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้</p> <p>ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการหรือสั่งให้ผู้นั้นให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นลูกจ้างประจำตลอดระยะเวลาระหว่างวันที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ</p> <p>ค่าจ้าง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๑๑.	<p>จ. เรื่องการออกจากราชการ</p> <p>การสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการด้วยเหตุเกษียณอายุ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p>	<p>หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้ พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการ ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวน พิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๕๗ ลูกจ้างประจำออกจากราชการเมื่อ</p>
๑๒.	<p>การพิจารณาและอนุญาตให้ลูกจ้างประจำลาออกจาก ราชการ</p>	<p>(๒) พ้นจากราชการตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๕๘ นอกจากกรณีตามวรรคห้า ลูกจ้างประจำ ผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอ ลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้ยื่น ล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกจากราชการไม่น้อย กว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต</p> <p>ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้บังคับบัญชา จะอนุญาตให้ลูกจ้างประจำซึ่งประสงค์จะลาออก จากราชการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ ล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ พิจารณา เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้งการ อนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการ อนุญาตให้ลาออก พร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออก ทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การ ลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ ยับยั้ง</p> <p>ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ ไม่ได้อนุญาตให้ ลาออกตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วัน ขอลาออก</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๑๓.	การสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและเปลี่ยนแปลงคำสั่งกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร	<p>ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาและให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๕๙ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่นนั้นได้</p>
๑๔.	การสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามกฎหมาย	<p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๖๐ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ มีอำนาจสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างได้ และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดไว้ในข้ออื่นของระเบียบนี้แล้ว ให้ทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วยคือ</p> <p>(๑) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นสมควรให้ออกจากราชการให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้</p>

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
๑๕.	การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งให้ลูกจ้างประจำ ออกจากราชการด้วยเหตุหย่อนความสามารถในอันที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตน บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ	<p>(๒) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดขาดคุณสมบัติตาม ข้อ ๖ (๑) (๔) (๕) (๖) (๙) หรือ (๑๐) ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการได้</p> <p>(๓) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือ มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ตามข้อ ๖ (๓) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนโดยไม่ชักช้าและให้นำข้อ ๖๑ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม ข้อ ๑๓ เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตาม ข้อ ๖ (๓) ก็ให้สั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการ</p> <p>(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ ลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ออกจากราชการ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลัง กำหนดหรือ</p> <p>(๕) เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติ ราชการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลใน ระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มี อำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ สั่งให้ผู้นั้น ออกจาก ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือนโดยอนุโลม</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๖๑ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน บกพร่องในหน้าที่ ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจ สั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้ง</p>

/ข้อกล่าวหา...

ลำดับ ที่	อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับลูกจ้างประจำ	ข้อกำหนด
		<p>ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย เมื่อได้มีโอกาสอบสวนแล้วและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ส่งผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้</p>
๑๖.	การสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จด้วยมีเหตุมลทินหรือมัวหมอง	<p>หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่เป็นกรณีที่น่าสงสัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้</p> <p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๖๒ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๐ และคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษได้ตามข้อ ๕๒ วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้</p>
๑๗.	การสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จด้วยเหตุรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาลหรือโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก	<p>- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>ข้อ ๖๓ เมื่อลูกจ้างประจำผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำความประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๓ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จก็ได้</p>